

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **V.M.**, právně zastoupené JUDr. Vandou Bieleckou, advokátkou se sídlem Havířov – Město, Pavlovova 8, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 2. 2009, číslo x, **o plný invalidní důchod**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna právní zástupkyně JUDr. Vandy Bielecké, advokátní kancelář se sídlem Havířov – Město, Pavlovova 8, **se určuje** částkou 3.802,- Kč, kdy tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. České republice **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 2. 2009, kterým jí byla zamítnuta žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 22. 1. 2009 není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 20%. Žalobkyně s rozhodnutím nesouhlasila, neboť Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla na podkladě neobjektivního

posouzení jejího zdravotního stavu, a to přesto, že měla k dispozici veškerou její zdravotní dokumentaci. Žalobkyně poukazovala na zdravotní postižení, kterými trpí a konstatovala, že dle jejího přesvědčení i stanoviska odborného lékaře jsou její problémy příčinou ztráty pracovní způsobilosti v daleko větším rozsahu, než dospěla Okresní posudková komise, tj. 20%. Žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalované. Současně žalobkyně požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

Usnesením ze dne 22. 5. 2009 ustanovil soud žalobkyni zástupce z řad advokátů JUDr. Vandu Bieleckou.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 24. 2. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné dne 22. 1. 2009 při lékařské prohlídce míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly XV, oddílu H, položky 24, písm. b) - 20% a vyslovil, že žalobkyně není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., není ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 17. 9. 2009 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. N. a jeho nálezu ze dne 26. 11. 2008, nálezu EMG vyšetření MUDr. Z. ze dne 17. 12. 2008, nálezu neurologické ambulance MUDr. B. ze dne 5. 11. 2008, nálezu kardiologické ambulance MUDr. M. ze dne 25. 11. 2008, nálezu EMG vyšetření MUDr. J. ze dne 18. 5. 2009, nálezu rehabilitační ambulance MUDr. P. ze dne 31. 3. 2009 a 26. 5. 2009, nálezů neurologické ambulance MUDr. B. ze dne 9. 6. 2009, 15. 6. a 25. 6. 2009, nálezu neurochirurgické ambulance MUDr. N. ze dne 15. 6. 2009 a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Karviné. Posudková komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl stav po operaci obou karpálních tunelů rukou s lehkým narušením jemné motoriky, kdy stav odpovídal příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí kapitole XV, oddílu H, položce 24, písm. b) kdy z rozmezí 20-30% stanovila komise dolní hranici 20% vzhledem k příznivému výsledku provedených operací. Dle komise se u žalobkyně nejedná o plnou ani částečnou invaliditu, nejedná se o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek, ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Na základě námitek uvedených žalobkyní byl dne 21. 6. 2010 posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové vypracován srovnávací posudek, v němž posudková komise dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po operaci úžinového syndromu zápěstí vlevo i vpravo s přetrvávajícím lehkým postižením vpravo

a normálním nálezem vlevo. Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila komise podle kapitoly XV, oddílu H, položky 24, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. 20% vzhledem k nálezu, kde vlevo je nález prakticky v normě a vpravo přetrvává lehké postižení. Pro použití § 6 odst. 4 citované vyhlášky dle komise nebyly zjištěny další posudkově významné skutečnosti a zdravotní stav neodpovídal postižením uvedeným v příloze č. 3 a 4 citované vyhlášky. Posudková komise na závěr konstatovala, že zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované neodpovídal žádnému stupni invalidity.

Při ústním jednání žalobkyně uváděla, že je se svým chirurgem v podstatě dohodnuta, že musí následovat další reoperace, její potíže se ještě zhoršují a není schopna výdělečné činnosti.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 24. 2. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobkyně uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 17. 9. 2009 a ze srovnávacího posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové ze dne 21. 6. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.

posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 17. 9. 2009 a ze srovnávacího posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové ze dne 21. 6. 2010. Tyto posudky podaly posudkové komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odborným členem posudkové komise byl též vždy lékař – odborný neurolog, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházely posudkové komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určily, jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedly v diagnostickém souhrnu. Komise dospěly k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl stav po operaci úžinového syndromu zápěstí vlevo i vpravo s přetrvávajícím lehkým postižením vpravo a normálním nálezem vlevo. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XV, oddílu H, položky 24, písm. b). Tato položka je určena pro syndrom karpálního tunelu (s omezením zatížitelnosti končetiny, příp. léčené operativně s ohledem na tíži neuromuskulární poruchy dle EMG) postižení obou končetin se snížením zatížitelnosti a s lehkým narušením jemné motoriky. Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 20-30% a posudkové komise zjistily, že vlevo je nález prakticky v normě a vpravo přetrvává lehké postižení 20%. Pro použití § 6 odst. 4 citované vyhlášky dle komisí nebyly zjištěny další posudkově významné skutečnosti a zdravotní stav neodpovídal postižením uvedeným v příloze č. 3 a 4 citované vyhlášky. Posudkové komise konstatovaly, že zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované neodpovídal žádnému stupni invalidity.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 17. 9. 2009 a srovnávací posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové ze dne 21. 6. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudkové komise v posudcích uvedly, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházely, jaká zjištění z nich učinily a jak je hodnotily. Posudkové komise také stanovily pracovní omezení, která žalobkyně má a uvedly okruh zaměstnání, která žalobkyně při dodržení stanovených pracovních omezení je schopna vykonávat. Závěry posudků těchto komisí jsou totožné, přičemž PK MPSV ČR v Hradci Králové se vyjádřila též k námitkám vznesených žalobkyní u ústního jednání soudu.

Žalobkyně v řízení uvedla, že je se svým chirurgem v podstatě dohodnuta, že musí následovat další reoperace, její potíže se ještě zhoršují a není schopna výdělečné činnosti. K tomuto soud uvádí, že pokud se jedná o subjektivní vnímání zdravotních obtíží, soudy rozhodující ve správním soudnictví již judikovaly (viz rozsudek Krajského

soudu v Ostravě ze dne 4. 1. 2006, č. j. 20Cad 28/2005 – 22), že se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobce. Pakliže u žalobkyně v současné době dochází ke zhoršování zdravotního stavu, jak sama uvádí, soud konstatuje, že je při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vázán skutkovým a právní stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, datem vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tedy datem 24. 2. 2009 (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Pokud se tedy zdravotní stav žalobkyně zhoršil po datu vydání napadeného rozhodnutí, nic jí nebrání, aby znovu podala žádost o přiznání dávky důchodového pojištění, kterou doloží novými lékařskými zprávami.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 20% je nižší, než 66% a u žalobkyně se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobkyně tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

Odměna ustanovené zástupkyni žalobkyně byla stanovena za 3 úkony právní služby v řízení o žalobě á 500,- Kč dle § 9 odst. 2, § 7 bod 2 a § 11 odst. 1 písm. b), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. tj. 1.500,- Kč a 3x náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky á 300,- Kč, tj. 900,- Kč. Dále advokátce byla přiznána náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 3 ve výši 400,-Kč a cestovné osobním automobilem Škoda Octavia reg. zn. 4T0 4456, a to za 2 cesty z Havířova a zpět k jednání soudu ve výši 368,-Kč (při použití průměrné ceny za motorovou naftu 27.90, najetých 68 km, při průměrné spotřebě automobilu 5.54, paušální sazbě 3.90). Zástupkyně žalobkyně je plátcem DPH, a proto jí byla odměna zvýšena o 20% DPH, tedy o částku 634,- Kč. Částka celkem 3.802,- Kč bude vyplacena právní zástupkyni z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Pokud jde o náklady státu, zde, ač má podle ustanovení § 60 odst.4 s. ř. s. stát právo proti neúspěšnému účastníkovi na náhradu nákladů řízení, které hradil, nebyla státu náhrada těchto nákladů přiznána, neboť hotové výdaje a odměnu za zastupování dle § 35 odst. 8 s. ř. s. platí stát.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 30.8.2010

Za správnost vyhotovení:
Věra Šustrová

JUDr. Miroslava Ježoviczová, v.r.
samosoudkyně